

L' hora de Catalunya

Azaña digué en certa ocasió i en ple Parlament que si la República visqués cent anys i no resolía el problema català, la República hauria fracassat. Ben cert. El problema català és el problema més viu i palpitant de la península. I el governant que sàpiga resoldre'ls serà l'estadista més eminent d'Espanya i mereixerà bé de la República, puix que de la solució catalana en depèn la definitiva consolidació republicana.

Catalunya clivellà i enderroca el vell muntatge d'una monarquia secular. Dir que la República és obra de Catalunya—escriu Amadeu Hurtado—seria exageració i bogeria; però negar que l'impuls inicial de la revolució profunda, a quina aubada estem assistint, sorgí en el moment en què la consciència catalana afirmà la necessitat de restituir llur sobirania als pobles espanyols, és no tenir noció de la història que hem viscut i que contínuem visquent.

Heu's ací l'explicació d'aquest ambient tèrbol i fals que s'ha creat en torn de l'Estatut. És la veu de l'Espanya vella, de l'Espanya morta i polvoritzada d'ençà del 14 d'abril. És la veu del despit i de la impotència monàrquica que aprofita la rauxa de passió que desvetlla el nostre plet col·lectiu per encendre el foc de la discòrdia i minar els fonaments de la República. Sabem pla bé el que es fan. Catalunya es sent plenament catalana, però també s'afirma plenament republicana. En nom de Catalunya no es pot anar contra la República. En nom de Catalunya no s'alçarà mai el drap bicolor, mentider i cruel de la restauració borbònica. Catalunya és republicana. És tan republicana, que fins en els moments àlgids d'exaltació patriòtica no enyora les cendres dels seus reis exemplars que foren llevat d'audàcia i de glòria, de puixança i de llibertat. Catalunya ja no es pot batre per cap rei català. Però si bé no es pot batre per cap rei català, es vol batre ara i sempre contra totes les vel·litats i tots els somnis que pugui covar el cap destarotat d'aquell ximple que s'enorgullia d'ésser hereu de Felip V.

Qui manté pèrfidament l'ofensiva contra les aspiracions de Cata-

lunya? Fa bo de saber-ho. "El Imparcial", "El Debate", "A B C"... Quina família més ben avinguda! Són diaris de tradició monàrquica, i avui derrotistes a tot vent i hostils a la República. A qui representen? No representen a ningú, i menys a cap sector intel·ligent i europeu d'opinió. Vestigis corcats, desferres inútils. Són brams d'ase i els brams d'ase no arriben al cel. Quant cobren i qui paga? És evident. Són gent que no fan res sense parar la mà. El diputat català Martí Esteve deia d'"El Imparcial": Qui sap si el doll d'argent que ara li ha permès de publicar-se amb tanta virulència contra l'Estatut no té el mateix origen pecador que el doll de moneda que venia de l'estranger per atemptar contra els homes de la República... Fixeu-vos-hi. Professen una desconfiança absoluta amb l'eficàcia de les armes legals. Cridar, assassinar. Armes i procediments que delaten autèntica factura monàrquica. Heu's ací com són i com actuen els enemics de Catalunya i els enemics de la República. Simplement: com a súbdits.

L'Estatut català, acollint-se a un postulat constitucional, és una concreció legítima. Aprovar l'Estatut significa donar a Espanya l'estructuració de reconeixença autonòmica que permet la Constitució, i aquesta futura estructuració no sols no perjudica la unitat i la força del cos polític, social i econòmic de la península, sinó que aglutina i estrena l'unitat espiritual i jurídica que no existia en els dies tristos de la monarquia. Com a homes i com a catalans, volem mantenir l'escalf d'un optimisme serè i previsor. Ara és l' hora de Catalunya. Seria orb o foll qui negués que l' hora de Catalunya coincideix exactament amb l' hora de la República. Vinculen la seva vida i el seu destí. Hora de Catalunya. Hora de gravetat i de responsabilitat. A l'estridència dinàstica de les mòmies polítiques hem d'enfrontar-hi la serenitat catalana i republicana de la nostra realitat política. Realitat política que vol dir: solidaritat patriòtica, unitat de sentiment i de pensament, capacitat constructiva, seny ordenador i facultat creadora.

ERNEST ALBERT I GALTER

Els enemics de la República a l'estranger

Una rèplica del cap del Govern espanyol

Nova York. — El "Daily Telegraph" del dia 14 publica les següents manifestacions del senyor Azaña:

"He llegit els articles del "Daily Telegraph" i desitjo fer constar que no responen a la realitat, ni en el que es refereix als esdeveniments desenrotllats durant el primer any de la República actual ni en el que es refereix a la situació actual del país.

L'afirmació referent a "que l'esdevenidor d'Espanya ha d'alternar entre l'anarquisme i el despotisme" és contrària a la veritat i, per tant, absolutament falsa.

Actualment és el Parlament qui governa a Espanya, d'estricta acord amb la Constitució, mitjançant mètodes anàlegs als ja tradicionals de la Constitució britànica.

La imputació dictatorial que erròniament se m'atribueix és com-

pletament equivocada, per quant els meus actes i decisions com a cap del Gabinet espanyol estan sotmesos a la decisió parlamentària.

Els articles del doctor Dillon semblen més bé d'algú que no coneguéssin l'estructura política de la República espanyola ni l'actual estat de coses a Espanya.

Avui dia no existeix l'anarquisme ni el comunisme a Espanya. La intranquil·litat del Sud és transitòria i no deu estimar-se per a reflectir l'estat de l'opinió espanyola, la qual es troba sòlidament al costat de la República.

Espanya caminarà sempre endavant, ajustada a les normes constitucionals, i gràcies a les disposicions reconstructives implantades pel Govern es pot dir sense reserves que el nou règim es troba consolidat i compta amb l'ajut del poble."

Importació de cent mil tones de blat exòtic

El periòdic "Luz" diu el següent: "Es imminente la publicació de otro decreto de Agricultura autorizando la importación de cien mil toneladas de trigo exótico, que, con la importación ya permitida de dicho grano, alcanzará el total importado la cifra de 250.000 toneladas, que es la cantidad máxima que el Gobierno parece estar dispuesto a fijar.

Para las operaciones de crédito especial, que se habían anunciado, se constituirá, según parece, un grupo financiero que se encargará de todos los trámites necesarios para el abono de las cantidades que represente dicho trigo, en forma que tal adquisición no grave desfavorablemente el cambio de nuestra moneda.

Els Dujobors del Canadà

Nelson (Colòmbia Britànica). — La secta naturista Dujobor ha tractat de reprendre a través dels carers de la població la seva manifestació dominical.

La Policia ha detingut a 25 homes, dones i nens, i ha dispersat a la resta dels manifestants, tots els quals portaven trajes extremadament sintètics.

Limitació de capellans

Mèxic.—Ha entrat en vigor a l'Estat de Michoacán la nova llei que limita a trenta tres els capellans que poden exercir la seva missió dintre del dit Estat, i prohibeix la reposició de qualsevol arquebisbat anterior o de qualsevol altra jerarquia eclesiàstica. Sols s'admet la del delegat apostòlic, senyor Leopold Ruiz i Flores, que és també arquebisbe de Michoacán.

La situació política alemanya

El general Ludendorff diu del partit d'Hitler que és el més greu perill per al poble alemany

Berlín, 18. — La "Correspondencia del Partit Obrer Socialista" redactat pel qui fou oficial de la marina Helmutz Klotz, que fou objecte de mals tractes per diputats nacionalistes la última setmana al Reichstag ha sol·licitat l'opinió del general Ludendorff sobre el partit nacional-socialista.

L'antic cap de les Armades Imperials que també en 1925 fou candidat del partit hitlerià per a l'elecció presidencial, ha declarat que el partit d'Hitler constitueix el major perill per al poble alemany. El seu desenrotll—ho dit—és degut solament a la crisi econòmica actual.